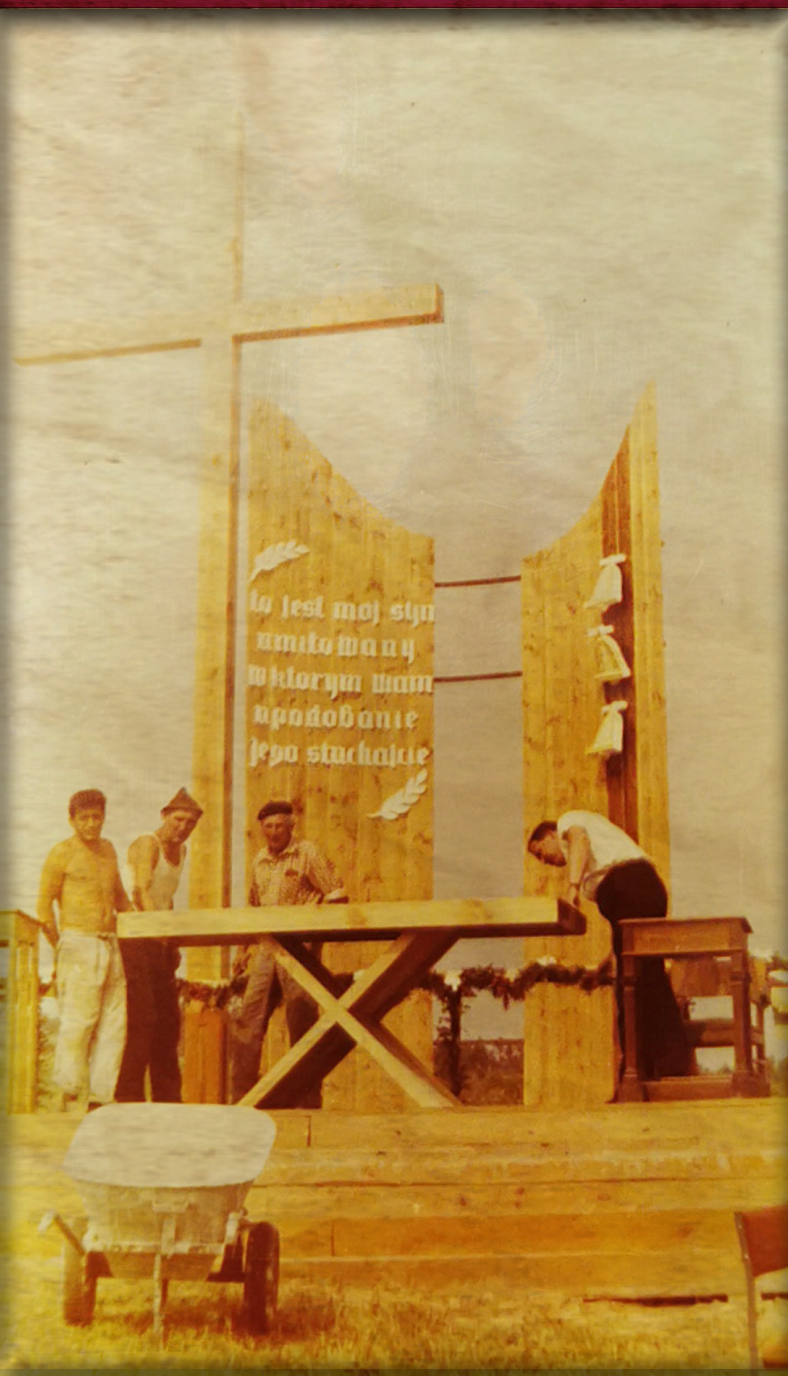

.....

40 LAT PARAFII PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO W KOSZYCACH WIELKICH

.....

.....

1981 - 2021

SŁOWO OD REDAKTORA WYDANIA SPECJALNEGO „GŁOSU Z KOSZYCKIEGO WZGÓRZA”

Myśl o powstaniu pamiątkowego albumu dotyczącego życia naszej parafii pojawiła się we wnioskach Parafialnego Zespołu Synodalnego. 40-lecie istnienia wspólnoty wiary na koszyckim wzgórzu to właściwa okoliczność, aby przez wydawnictwo podsumować bogactwo wydarzeń oraz z nadzieją popatrzeć w przyszłość według znanej sentencji: „historia nauczycielką życia”. Każda strona albumu to świadectwo miłości parafian do Pana Boga oraz drugiego człowieka.

Jubileuszowa pozycja mogła powstać dzięki wielu tomom kronik. Wertowanie ich przynosiła dużo radości oraz poczucie dumy z bycia żywą częścią Kościoła Tarnowskiego, jaką jest parafia. To w kronikach zostały zamieszczone opisy parafialnego życia oraz bardzo liczne zdjęcia dokumentujące religijne wydarzenia. Szczególna wdzięczność należy się ks. Kazimierzowi Bonarkowi, który pomógł wybrać ważniejsze momenty oraz wspierał całe dzieło dobrą radą. Z racji objętości grupa redakcyjna musiała dokonać selekcji oraz przygotować tylko związane opisy.

Wyrażam wdzięczność dla pani Małgorzaty Biga, pani Ewy Kubisztal, pana Zbigniewa Jankowskiego, pana Stanisława Klasy oraz pana Macieja Uszko za dyspozycyjność i poświęcony czas na sprawy redakcyjne. Dziękuję także wszystkim grupom parafialnym za nadesłane opisy wspólnot oraz wskazanie ważniejszych wydarzeń z ich działalności. Ufam, że publikacja wzbudzi w sercach dobre emocje. Dla wielu pamiętających tamte dni będzie wspomnieniem, dla nowych Parafian informacją o bogactwie życia parafii, dla wszystkich przynagleniem serca, aby dalej, w sposób wytrwały dążyć ku szczęśliwej przyszłości jaką jest bycie z Bogiem w niebie.

Niech ten pamiątkowy album pomoże powspominać w rodzinie, opowiadać młodemu pokoleniu dzieje parafii, abyśmy – zakorzenieni w historii – nadal zapisywali wspaniałe karty miłości do Boga i drugiego człowieka w koszyckiej wspólnotcie.

Ks. Krzysztof Dyrlik

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA PW. PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO W KOSZYCACH WIELKICH

ul. Tarnowska 24, 33-111 Koszyce Wielkie

tel. stacjonarny: 14 634 05 00 lub kom. 535 222 500

e-mail: koszyce_wielkie@diecezja.tarnow.pl

www.koszycewielkie.diecezja.tarnow.pl | www.facebook.com/koszycewielkie

Rachunek bankowy: 44 1240 5194 1111 0010 7468 3935

MSZE ŚWIĘTE

Niedziele:

7.00, 9.00, 11.00, 17.00

Dni powszednie:

- czas letni: 6.30, 18.00

- czas zimowy: 6.30, 17.00

- wakacje (lipiec-sierpień):

7.00 (poniedziałek, środa, sobota)

18.00 (wtorek, czwartek, piątek)

KANCELARIA PARAFIALNA

Od poniedziałku do piątku:

- czas letni: 17.00-17.45

- czas zimowy: 16.00-16.45

Sobota: 8.00-8.45

Wakacje:

7.30-8.00 (poniedziałek, środa, sobota)

17.00-17.30 (wtorek, czwartek, piątek)

W niedziele, święta i w I piątek miesiąca –

zamknięta (z wyj. spraw nagłych)

W sprawach duszpasterskich (Msze św., chrzty, śluby i in.) prosimy o bezpośredni lub telefoniczny kontakt z kapłanami. Sprawy dot. cmentarza parafialnego załatwia tylko Ks. Proboszcz.

KOŚCIÓŁ

*„W tym miejscu nasze stopy spotykają się z ziemią, na której powstało
tyle ścian i kolumnad... jeśli w nich się nie gubisz, lecz idziesz
odnajdując jedność i sens –
to dlatego, że cię Ona prowadzi. Oto łączy nie tylko przestrzenie
renesansowej budowli, ale także przestrzenie w Nas,
którzy idziemy tak bardzo świadomi swoich słabości i klęsk.
To Ty, Piotrze. Chcesz być tutaj Posadzką, by po Tobie przechodzili
(idąc przed siebie, nie wiadomo, dokąd), by szli tam, gdzie prowadzisz
ich stopy,
by łączyły się w jedno przestrzenie poprzez wzrok, który pomaga
urodzić myśl.
Chcesz być Tym, który służy stopom – jak skała raciczkom owiec:
Skała jest także posadzką gigantycznej świątyni. Pastwiskiem jest krzyż”*

Karol Wojtyła

SŁOWO PROBOSZCZA

Drodzy Bracia i Siostry w Chrystusie,

W 40. rocznicę erygowania naszej parafii z radością i wzruszeniem patrzymy na minione lata. Dziękujemy Panu Bogu za Jego łaskę i za ludzi, którzy przeszli przez to miejsce, tworzyli je i tworzą, za ich dzieła, modlitwę, pracę. Radość nieba upraszamy tym, którzy przekroczyli bramę śmierci, z którymi współpracowaliśmy, żyliśmy po sąsiedzku, którym tak wiele zawdzięczamy.

Cieszę się, że udało nam się uczcić ten moment w naszej wspólnej historii tym wyjątkowym albumem i dołączam do podziękowań wyrażonych przez Ks. Krzysztofa. Dziękuję szczególnie także jemu za wykonaną pracę oraz Pani Ewie Kubisztal za przygotowania projektu, dzięki któremu mogliśmy sfinansować wydawnictwo oraz film DVD, a także Panu Maciejowi Aleksandrowi za pracę edytorską i druk oraz Panu Mateuszowi Machecie za przygotowanie filmu i wydanie płyty. Dziękuję także wszystkim, dzięki którym to wydawnictwo dotrze do Waszych domów.

Moi Drodzy,

Spojrzenie w przeszłość oprócz wdzięczności rodzi w nas także pragnienie kontynuacji. Patrząc na wiarę naszych bliskich - i wielu nas, wciąż żyjących przecież :) - sprzed lat, wzmacniamy naszą nadzieję, że Pan Bóg nadal będzie nam błogosławił i nas prowadził jako część swego Kościoła świętego. Zawierzamy naszą przyszłość Chrystusowi Przemienionemu i polecamy się modlitwie Matki Bożej Saletyńskiej. Powierzamy dzieci i młodzież, aby mieli mocną wiarę i kontynuowali historię ich

rodziców i dziadków. Modlitwą obejmujemy także wszystkich, którzy wśród nas zamieszkali ostatnio czy też w przyszłości wybiorą to miejsce jako swój dom – aby już teraz czuli się częścią Bożej rodziny, gromadzącej się w naszym kościele, korzystającej w nim z dających siłę świętości sakramentów, znajdując tu żyjącego wśród nas Boga.

Jako uczniowie Chrystusa z koszyckiej góry Tabor jesteśmy na zawsze szczególnie adresatami Głosu z nieba: „To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie!”

Do słuchania Go i uwielbienia w naszym kościele, i nabierania mocy do życia Słowem zapraszam Każdą i Każdego z Was!

Ks. Paweł Płatek
Proboszcz

PIERWSZE STRONY KRONIKI PARAFIALNEJ ZAPISANE W 1981 ROKU REKĄ KSIĘDZA PROBOSZCZA KAROLA DZIUBACZKI

+

Najświatłszy Jezu, Chryste nasz i Panie
Dziś przymiś Ciebie, usłysz to błaganie
Ludowemu Boże, przez Twoe Przemienienie
Strapienia nasze obróć w pocieszenie!

Dnia 26 kwietnia ^{1981r.} o godz. 4-miej samo
w garnku kamiennym na haplicy odparsi-
tem piernikowa elka sw. na terenie Koszyc
Wielkich. Druga elka sw. została odparsi-
na o godz. 9-tyj. Jak okazało się rozpo-
znania przy odparsiowaniu?

Ks. Stanisław Kępczyński proboszcz parafii
sw. Stanisława Kostki w Tarnowie i innymi
w blawtorze w Kbylitowskiej Górce
wielki potrzebę objęcia trochę odparsi-
stewską mieszkanców Koszyc Wielkich (części-
wollu i drogi do Tarnowie) oraz przyjechał
Koszycki do Tarnowie. Myśl ta nie
tylko muwota go ale poprowadziła
do konkretnych czynów: na terenie
odparsiowni parci i rozpoznała wstępny
parci tam. Wyrobowa elka, który ma
stawić jako plebania i murowany garnk
oraz obok elki jest kamienny na tym-
masow, haplicy.

Wszystkie prace służyły do budowy były w tajemnicy. Po rozpoczęciu budowy prace trzeba było wstrzymać ponieważ budowa należała do zbyt interesowni Stanisła Bexpięstwa. Pan Bóg ma i ma wiele swoje sprawy. Oto ludzie wyznaczyli plotkę, że Stanisła Bexpięstwa buduje dom dla hochau, S.B. postanowiła mu w tym nie przeszkadzać aby potem był wierny służył.

Jakże było zdziwieniem ludzi gdy zamieszkał w tym domu zamieszkał król. K. Bexpięstwa mówił mi wiele, że po ~~po~~ moim zamieszkałem w Korycach znacznie wzrosły mu strach.

Ludzie przestali się bać, że dają pieniądze na dom dla hochau króla.

W ostatniej fazie budowy K. Bexpięstwa otrzymał pomoc ze strony Kurii Diecezjalnej w Tarnowie.

Dziś pod budowę sfinansowali Janina i Karol Jedliński oraz ich córka Elżbieta z Jedlińskich - Obrzut. Dziś ma powierzchnię 102 arów. Dom był budowany na największym terenie Obrzut - Jedlińskich.

W listopadzie 1900 r. po przedłożeniu projektu naprawy rolniczych ulic w naszym mieście na moje największe pole w wsi Dziatki i dom. Druga połowa należała parę tygodni później do Karola Jedlińskiego z chorwacji.

HISTORIA BUDOWY KOŚCIOŁA W KOSZYCACH WIELKICH

Ziemia raz poświęcona świątyni jest ziemią Boską na zawsze

Historia powstania naszej świątyni parafialnej sięga roku 1972, kiedy to ks. Stanisław Kędroń rozpoczął budowę – oficjalnie domu jednorodzinnego, z zamysłem budowy przyszłej kaplicy i plebanii, przy nieistniejącej jeszcze parafii.

Czasy komunistyczne powodowały konieczność cierpliwego etapowania budowy kościołów i dokładnie z takim zamysłem postępował ks. Kędroń. Nie sposób wyliczać i wskazywać darczyńców naszej świątyni. Jednak nazwisko jednej rodziny paść musi. Ofiarodawcami działek pod przyszły budynek kościoła parafialnego byli Janina i Karol Jedlińscy z córką Marią Jedlińską – Obrzut, a miało to miejsce w listopadzie 1980 roku.

Pierwszym krokiem do budowy naszego kościoła było otwarcie i poświęcenie kaplicy p.w. Pana Jezusa Przemienionego – oficjalnie w garażu budynku mieszkalnym (obecna plebania). Był 26 kwiecień 1980 roku. Pierwszą Mszę świętą celebrował ks. Karol Dziubaczka.

Biskup Jerzy Ablewicz erygował w dniu 17 lipca 1981 roku nową parafię, a jej pierwszym proboszczem został mianowany właśnie ks. Karol Dziubaczka.

I tak przystąpiono do budowy kościoła parafialnego. Prace projektowe prowadził zespół pod przewodnictwem mgr inż. Marka Kumely.

Budynek kościoła nawiązuje w swoim kształcie i bryle do Góry Przemienienia – okrągła nawa główna, prezbiterium i boczne kaplice w kształcie wycinków koła nawiązują do obłoków z ewangelicznego opisu przemienienia Pana Jezusa na górze Tabor.

Budynek jest obiektem dwukondygnacyjnym wykonanym w technologii żelbetowej monolitycznej i składa się z „kościoła dolnego” z pomieszczeniami pomocniczymi: biblioteką, kaplicą przedpogrzebową i pomieszczeniami sanitarnymi oraz kościół zwany „górnym”, z chórem na półpiętrze i zakrystią.

Pozwolenie na budowę parafia uzyskała już w 1983 roku, zaś plac kościelny poświęcił Biskup Jerzy Ablewicz 26 maja 1983 roku. Za niecały miesiąc, bo 22 czerwca 1983 roku, podczas drugiej

pielgrzymki do Ojczyzny, Ojciec Święty Jan Paweł II poświęcił kamień węgielny.

Prace budowlane rozpoczęły się jesienią 1983 roku, a już w sierpniu następnego roku zabetonowano strop nad dolnym kościołem. 7 października 1985 roku wmurowano kamień węgielny. W 1984 roku nowym proboszczem parafii na koszyckim wzgórzu został mianowany ks. Kazimierz Bonarek.

Technologia budowy kościoła wymagała ogromnej ilości stali zbrojeniowej i cementu, materiałów deficytowych w czasie pognębiającego się kryzysu. Dzięki zapobiegliwości ks. proboszcza, dobrej organizacji pracy i prowadzącego budowę kierownika architekta Aleksandra Wałęgi, a przede wszystkim dzięki ofiarności i zaangażowaniu parafian, prace postępowały bardzo szybko.

Od roku 1985 Msze św. i inne nabożeństwa celebrowano już w dolnym kościele. W roku 1991 udało się przykryć bryłę budynku dachem, oraz zamontować ślusarkę okienną.

Po wykonaniu koniecznych prac instalacyjnych, tynków i podłoży pod posadzki, budynek kościoła został odebrany przez Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego w Tarnowie w dniu 16.09.2003 r.

Wystrój wnętrza kościoła zawdzięczamy prof. Kauczyńskiego, którego mozaika w prezbiterium, stacje drogi krzyżowej i inne elementy na ławkach i konfesjonalach skończywszy, pozwalają zanurzyć się w modlitwie i wielbić Boga.

Po przejściu na emeryturę ks. Kazimierza Bonarka, nowym proboszczem został mianowany ks. Bogusław Soleński, a następnie ks. Paweł Płatek.

W ciągu ostatnich 4 lat budynek kościoła wyposażony został w ogrzewanie nadmuchowe, dzwony zawisły na wieży kościelnej, a cały plac przykościelny został utwardzony kostką brukową z elementami zieleni ozdobnej.

I tak ze wzgórza koszyckiego powstała Świątynia Przemienienia Pańskiego na wieczną chwałę Bogu....

Stanisław Klasa

40 LAT DUSZPASTERSTWA W PARAFII PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO W KOSZYCACH WIELKICH

1970

- Decyzją Kurii Diecezjalnej w Tarnowie, ksiądz Stanisław Kędroń, rektor przy wikarii parafialnej Najświętszego Serca Pana Jezusa na ul. Pszennej w Tarnowie (Klasztor) podjął starania o budowę domu, który miałby w przyszłości stać się plebanią.

1981

- Biskup Jerzy Ablewicz, ordynariusz tarnowski, zezwala w Wielkim Tygodniu na otwarciu garażu tymczasowej kaplicy i celebrowanie w niej Mszy Świętych.
- W maju decyzją Biskupa Tarnowskiego ksiądz Karol Dziubaczka został mianowany rektorem dla wspólnoty w Koszycach Wielkich, a następnie w sierpniu nominowany na proboszcza.
- Erygowanie parafii (17 lipca 1981 r.).

JERZY ABLEWICZ

DR FIL.

ZE ZMIŁOWANIA BOŻEGO I ŁASKI STOLICY APOSTOLSKIEJ
BISKUP TARNOWSKI

DEKRET EREKCJI PARAFII
w Koszycach Wielkich

NA WIECZNĄ RZECZY PAMIĄTKĘ!

I.

Niniejszym po myśli kan. 1427 KPK - po wysłuchaniu zdania Kapituły Katedralnej i zainteresowanych stron - e r y g u j ę parafię rzym.-kat. w Koszycach Wielkich i nadaję jej na mocy kan. 100 KPK samodzielną osobowość prawną. Parafia w Koszycach Wielkich należeć będzie do dekanatu Tarnów-Zachód.

II.

Nowa parafia zasięgiem swej działalności obejmować będzie:

a/ południowo-zachodnią część miasta Tarnowa z ulicami: Bajana Jerzego, Barwna, Bolesława Chrobrego, Bolesława Krzywoustego, Bolesława Śmiałego, Bożka Jana /nry nieparzyste/, Czerwona /do nr 40 i 45/, Dąbka St., Dobrzańskiego /od ul. Koszyckiej do skrzyżowania z ul. Świątka/, Gostyńskiego A., Jadwigi Królowej, Jagiełły Władysława, Kleeberga F., Koszycka, Kowalskiego B., Krakowska /nr 190-230 oraz 199-211/, Kozdrzała A., Mąsiora Wł., Mieszka I, Modra, Niebieska, Pawłowskiego Józefa, Sucharskiego, Tęczowa, Waszkiewicz A. i Żółta.

b/ wschodnią część wsi Koszyce Wielkie, ograniczoną od wschodu rzeką Białą; od południa granica biegnie od Zgłobic do posiadłości p. E. Fiszbajna, następnie na północ do Szkoły Podstawowej /która jest włączona do nowej parafii/, od szkoły środkiem drogi na wschód aż do szosy Tarnów-Zakliczyn, a od szosy w linii prostej przez pole na wschód, aż do rzeki Biała /w parafii pozostaje dom p. Kułagów, a z części przynależnej do par. Koszyce Małe rodzina Kawulów/; granica zachodnia biegnie drogą polną od Koszyc Małych /Zimna Woda/ w linii prostej do drogi prowadzącej przez środek wsi /w sąsiedztwie parceli i domu p. Grendysów/, a następnie między domami p. Aleksandra i Stefani Ciszek /nr 103/ i p. Sarat, dalej między domami p. Józefa Wójtowicza /nr 94/ i p. Jana i Anny Zaprzałka /nr 88/, a stąd w linii prostej do granicy miasta Tarnowa przy skrzyżowaniu ul. Juliana Świątka z ul. Dobrzańskiego-Hubala.

Parafia w Koszycach Wielkich liczyć będzie ok. 1.500 wiernych.

III.

Nowo utworzona parafia w Koszycach Wielkich posiada m a j ą t e k kościelny i parafialny według stanu z dnia niniejszego aktu

erekcyjnego. Spis inwentarza tegoż majątku, potwierdzony przez Księdza Dziekana dekanatu Tarnów-Zachód, należy przesłać do Kurii Diecezjalnej, w terminie do dnia 15 września 1981 r.

IV.

W ł a d z a każdorazowego proboszcza parafii rzym.-kat. w Koszycach Wielkich, którego mianuje Biskup Tarnowski, obejmuje wszystkie uprawnienia i obowiązki, jakie przysługują proboszczom parafii na podstawie przepisów prawa kościelnego, tak powszechnego jak i synodalnego, z uwzględnieniem przepisów zawartych w dekrete Soboru Watykańskiego II "Christus Dominus".

V.

Proboszcz parafii zobowiązany jest do aplikacji Mszy św. za parafian z mocy samego prawa i na podstawie rozporządzeń diecezjalnych, a także zarządza po myśli kan. 1182 KPK majątkiem kościelnym.

VI.

Obowiązek urządzenia oraz utrzymania kościoła parafialnego, a także obowiązek utrzymania personelu kościelnego spoczywa na parafii.

W dowód czego niniejszy dokument wydajemy i po zaopatrzeniu pieczęcią kurialną Naszym podpisem stwierdzamy.

Dan w Tarnowie, dnia 17 lipca 1981 r.

Nr: LK.XXVIII-1/3/81

Kancelarz

 +

1982

- Zgoda władz państwowych na budowę kościoła w Koszycach Wielkich.

1983

- Biskup Jerzy Ablewicz poświęcił plac pod budowę nowej świątyni.
- Ojciec Święty Jan Paweł II poświęcił w Krakowie kamień węgielny.
- Położono łąwę fundamentową pod budowę kościoła.

1984

- Nominacja na stanowisko proboszcza księdza Kazimierza Bonarka.

1985

- Rekolekcje wielkopostne początkiem kultu Matki Bożej Saletyńskiej w koszyckiej parafii.
- Pierwszy odpust parafialny w dolnym kościele.
- Uroczystość wmurowania kamienia węgielnego w mury budującego się kościoła – przewodniczył biskup Piotr Bednarczyk.

1986

Misje święte w parafii

Kościół jest wezwany, aby w świecie głosił Dobrą Nowinę o zbawieniu. Jedną z form realizacji tego zadania są misje parafialne. Pierwsze parafianie przeżywali w dniach 22.02-2.03.1986 r. Posługi głoszenia Słowa Bożego podjęli się ojcowie redemptoryści z Tuchowa. Utwierdzeniem przeżytych duchowych treści były renowacje misji w dniach 18-22.10.1987 r. Pamiątką renowacji jest kopia figury Matki Bożej Saletyńskiej z Dębowca. Drugie misje odbyły się w dniach 24-30.10.1998 r. Prowadzili je ojcowie kapucyni, którzy przekazywali charyzmat św. Franciszka. Materialnym upamiętnieniem misji jest krzyż, który obecnie znajduje się w holu kościoła dolnego. Ojcowie kapucyni przybyli powtórnie, aby w sercach wiernych zasiewać Słowo Boże podczas renowacji misji w dniach 18-22.12.1999 r. Było ono przygotowaniem do duchowego przeżycia przez parafię roku milenijnego. Świadectwem owego przygotowania jest krzyż jubileuszowy znajdujący się przy ul. Koszyckiej na posesji państwa Kłaków. Kolejne misje parafia przeżywała w dniach 19-26.10.2008 r. Głębokie duchowe treści przekazali ojcowie redemptoryści z Gdyni. Na zakończenie misji poświęcono krzyż misyjny, który do dziś stoi przy kościele. Renowacja misji była przeżywana w dniach 25-28.10.2009 r. Hasło przewodnie brzmiało: „Otoczmy troską życie rodzinne”.

1990

Wizytacje biskupie

Parafia jest częścią Kościoła diecezjalnego, nad którym czuwa Biskup Ordynariusz wspierany przez Biskupów Pomocniczych. Prawo kanoniczne nakłada na Biskupa obowiązek wizytacji, która jest zawsze dla wspólnoty parafialnej szczególnym wydarzeniem i okazją do zaprezentowania się.

Pierwszą wizytację przeprowadził biskup Piotr Bednarczyk w dniach 4-5.08.1990 r.

Drugą biskup Władysław Bobowski w dniach 7-8.03. 1998 r.

Trzecią biskup Wiktor Skworec w dniach 17-18.05. 2008 r., a ostatnią biskup Stanisław Salaterski, w dniach 3-4.02.2018 r.

1994

- Utworzenie i poświęcenie cmentarza parafialnego.

1999

• Intronizacja obrazu Oblicza Pana Jezusa Przemienionego z ołtarza papieskiego w Starym Sączu. Uroczystości przeprowadził biskup tarnowski Wiktor Skworec. Obraz został namalowany przez Agnieszkę Dziurawiec-Drwal z Tarnowa.

2001

Peregrynacja obrazu Matki Bożej Częstochowskiej

„Z dawna Polski tyś Królową, Maryjo!” wybrzmiewało w osobistej i wspólnotowej modlitwie w czasie nawiedzenia cudownego jasnogórskiego obrazu. Przybył on do nas z parafii św. Józefa i Matki Bożej Fatimskiej w Tarnowie. Nasza wspólnota wiary przygotowywała się przez rekolekcje, które wygłosił o. Longin Bekiel (paulin z Jasnej Góry). Nawiedzenie to był czas łaski. Parafianie wypraszali ją w modlitwie różańcowej oraz uczestnicząc we Mszach świętych. Wpatrywali się w Maryję, która stanowczym gestem wskazuje na swojego syna Jezusa Chrystusa. W czasie nawiedzenia cudownego obrazu z parafią modlił się biskup Jan Styrna, który również udzielił młodzieży sakramentu bierzmowania. Po zakończeniu czasu peregrynacji obraz został odprowadzony do parafii w Koszycach Małych.

2005

Konsekracja kościoła parafialnego

30 października 2005 roku został zapisany w sercu wielu parafian. Tego dnia odbyła się długo oczekiwana i uroczysta konsekracja kościoła parafialnego. Tego liturgicznego aktu dokonał biskup tarnowski Wiktor Skworc. Parafianie zostali przygotowani przez rekolekcje prowadzone przez Misjonarza Krwi Chrystusa z Częstochowy. Rytuał liturgiczny tak tłumaczy głęboki sens oddania na własność Panu Bogu przestrzeni kościoła: „Konsekracja, czyli uroczyste poświęcenie kościoła i ołtarza, zalicza się do najważniejszych aktów liturgicznych. Miejsce bowiem, gdzie gromadzi się wspólnota chrześcijańska, aby słuchać Słowa Bożego, zanosić modlitwy błagalne, wielbić Boga, a przede wszystkim sprawować sakramenty i gdzie przechowuje się Najświętszy Sakrament Eucharystii, jest szczególnym obrazem Kościoła, Świątyni Boga, zbudowanej z żywych kamieni”. Ołtarz i ściany świątyni zostały namaszczone krzyżem świętym. W ołtarzu wmurowano relikwie bł. Karoliny. Podziękowania Biskupowi Ordynariuszowi złożył ks. Proboszcz Kazimierz Bonarek i Tadeusz Kłak.

2006 25-lecie istnienia parafii

Niedługo po konsekracji kościoła biskup Wiktor Skworc ponownie odwiedził naszą parafię. Okazją była uroczysta Msza święta dziękczynna za 25-lecie jej istnienia. Miało to miejsce 5 sierpnia 2006 r. Liturgia była sprawowana przy licznie zgromadzonych kapłanach. Wierni świeccy podjęli posługi liturgiczne: czytania mszalne, procesja z darami. Była to wspaniała okazja, aby jeszcze raz objąć pamięcią tak wiele wydarzeń związanych z życiem parafii, kształtowanie się grup parafialnych oraz rozwój materialny świątyni na większą chwałę Boga.

2015

Peregrynacja obrazu Pana Jezusa Miłosiernego oraz relikwii św. s. Faustyny i św. Jana Pawła II

Do tego ważnego w przestrzeni duchowej wydarzenia parafia przygotowała się przez pielgrzymkę do Łagiewnik, adorację Najświętszego Sakramentu w pierwsze piątki oraz cykl kazań ks. proboszcza Kazimierza Bonarka dotyczący tajemnicy Bożego Miłosierdzia. W księdze pamiątkowej zapisywano osobiste zobowiązania. Wierni odczuwali potrzebę regularnej modlitwy o Boże Miłosierdzie oraz poznawanie i wprowadzanie w życie orędzie przekazanego św. s. Faustynie. Bezpośrednim przygotowaniem były rekolekcje ewangelizacyjne wygłoszone przez ks. Artura Ważnego.

1981 – 2021 Rok liturgiczny

Kościół uświęca czas przez wspomnianie zbawczych wydarzeń w roku liturgicznym. Przeżywanie uroczystości i świąt umacnia wiarę wspólnoty parafialnej oraz przyczynia się do budowania jedności. Szczególne miejsce w kalendarzu kościelnym mają święta: Bożego Narodzenia, do których przygotowuje Adwent, Wielkanocy, poprzedzonej czuwaniem wielkopostnym, uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej, Wszystkich Świętych oraz liczne uroczystości maryjne. Z rokiem liturgicznym wiąże się także zewnętrzne przygotowanie świątyni, przy czym angażują się parafianie. W medytacji zbawczych wydarzeń pomaga przygotowana szopka bożonarodzeniowa, „ciemnica” i grób Pański oraz piękne i symboliczne ołtarze na Boże Ciało.

1981 – 2021 Pielgrzymki

Życie każdego człowieka wierzącego powinno zmierzać drogą Ewangelii do ostatecznego celu, jakim jest zjednoczenie z Bogiem w Trójcy Świętej Jedynym. Przypominają nam o tej prawdzie pielgrzymki, które w naszej parafii na przestrzeni lat były wielokrotnie organizowane. Przez nawiedzanie miejsc kultu, takich jak sanktuaria parafianie przedstawiali swoje liczne intencje, mieli okazję do wewnętrznego skupienia, refleksji nad swoim życiem. Warto wspomnieć ciesząc się dużą popularnością pielgrzymki na odpust w Tuchowie, dziękczynienie dzieci za Pierwszą Komunię świętą w Dębowcu i w innych sanktuariach.

POSŁUGA KAPŁAŃSKA/POWOŁANIA Z NASZEJ PARAFII

Proboszczowie

Proboszcz – kapłan, pasterz i przewodnik naszej wspólnoty parafialnej. Życie duchowe parafian i materialne parafii przez minionych 40 lat prowadziło czterech księży proboszczów.

Ks. Karol Dziubaczka 1981-1984

Ks. Kazimierz Bonarek 1984-2016

Ks. Bogusław Soleński 2016-2017

Ks. Paweł Płatek od 2017

Wikariusze

W doświadczenie duchowe parafii wpisuje się posługa księży wikariuszy. Każdy z nich, na wyznaczonym mu odcinku czasowym, współpracował z księdzem proboszczem dla dobra duchowego wiernych. Ubogacał również wspólnotę indywidualnymi talentami, kontynuował pracę poprzedników oraz podejmował nowe inicjatywy pastoralne.

Ks. Jan Ptak 1982-1987

Ks. Janusz Adamczyk 1993-1996

Ks. Zbigniew Stabrawa 1987-1991

Ks. Ireneusz Neznal 1991-1993

Ks. Zenon Tomasik 1996- 2000

Ks. Andrzej Bąk 2000-2003

Ks. Michał Rachwański 2007-2010

Ks. Wojciech Dudzik 2003-2006

Ks. Dariusz Nowak 2010-2012

Ks. Piotr Machnik 2006-2007

Ks. Piotr Wrona 2012-2019

Ks. Krzysztof Dyrlik od 2019

Księża rodacy

Owoce współpracy z łaską Bożą parafian są powołania do wyłącznej służby Panu Bogu w Kościele. Niewątpliwie zostają one wyproszone w modlitwie, do której zachęcił Jezus w słowach „Proście Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo” (Mateusz IX, 38)

Z naszej parafii pochodzą księża rodacy:

- **Ks. Stanisław Tabiś**, święcenia: 22.05. 1983 r (Bp Albewicz), prymicje: 29.05.1983 r.
- **Ks. Bogusław Block** – orionista, śluby wieczyste: 16.07.1989 r., święcenia: 23.06.1990 r. (Abp Bronisław Dąbrowski), prymicje 24.06.1990 r.
- **O. Arkadiusz Nowak**, święcenia: 27.06. 1998 r. (Bp Wiktor Skworc), prymicje 28.06.1998 r.
- **Ks. Sławomir Ptak**, święcenia 24.05. 2003 r. (Bp Wiktor Skworc), prymicje: 25.05. 2003 r.
- **Ks. Paweł Tabiś**, święcenia: 30.05. 2009 r. (Bp Wiktor Skworc), prymicje: 31. 05. 2009 r.
- **O. Anicet Gruszczyński**, święcenia 19.06. 2010 r. (...), prymicje 20.06. 2010 r. (Bp Herkulan Petro Malczuk OFM)
- **Ks. Maciej Stabrawa**, święcenia: 25.05.2019 r. (Bp Andrzej Jeż), prymicje: 26.05.2019 r.

Ks. Bogusław Block

O. Arkadiusz Nowak

Ks. Sławomir Ptak

O. Anicet Gruszczyński

Ks. Paweł Tabiś

Ks. Maciej Stabrawa

Siostry zakonne z naszej parafii

Parafia może cieszyć się także powołaniami żeńskimi:

- s. Maria Franciszka Łabędź CSSP (felicjanka)
- s. Maria Radlińska RSCJ (Zgromadzenie Sióstr Sacre Coeur)
- s. Eulalis Limanowska ZMBM (Zgromadzenie Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia)

WSPÓLNOTY PARAFIALNE 1981 - 2021

Akcja Katolicka
Apostolstwo Pomocy Duszom Czyścącym
Bractwo Przemienienia Pańskiego
Caritas
Chór parafialny
Dziewczęca Służba Maryjna
Grupa Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego
Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży
Katolickie Stowarzyszenie Wychowawców
Koło św. Stanisława
Kręgi Rodzin
Lektorzy
Ministranci
Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary
Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci
Papieskie Dzieło św. Piotra Apostoła
Poradnia rodzinna
Róże Żywego Różańca
Rycerstwo Niepokalanej
Stowarzyszenie Rodzin Katolickich
Towarzystwo Przyjaciół KUL
Towarzystwo Przyjaciół WSD
Wspólnota Krwi Chrystusa

Parafialny Oddział Akcji Katolickiej

POAK (Parafialny Oddział Akcji Katolickiej) powstał jako jeden z pierwszych w diecezji tarnowskiej. Tuż po reaktywowaniu Akcji Katolickiej jako stowarzyszenia osób świeckich współpracujących z hierarchią kościelną w dziele apostołskim przez św. Jana Pawła II rozpoczęły się przygotowania do powstania parafialnego oddziału. Ks. Kazimierz Bonarek (ówczesny proboszcz) zaprosił ks. Jana Siedlarza - Diecezjalnego Asystenta Akcji Katolickiej - do wygłoszenia kazania o celach i zadaniach Akcji Katolickiej. Było to w 1995 r. Tego dnia zebrała się grupa inicjatywna w sprawie udziału AK w parafii. We wrześniu 1996 nowy wikariusz przejął od ks. proboszcza zadanie utworzenia oddziału w parafii. Do końca roku zostały wysłane do kurii diecezjalnej stosowne dokumenty wraz z deklaracjami osób zainteresowanych. W połowie lutego 1997 r. Biskup Ordynariusz Józef Życiński mianował 24 członków POAK, a pana inż. Mariana Pikula na stanowisko prezesa. Po czterech latach nowym prezesem został Zbigniew Jankowski, który pełni tę funkcję do dziś.

To już dwudziesty piąty rok działalności naszej grupy modlitewno-formacyjnej w parafii. Spośród wielu wydarzeń, które miały miejsce w minionym ćwierćwieczu wspomnijmy: uroczyste odsłonięcie krzyża milenijnego przy ul. Koszyckiej na posesji państwa Kłaków, poświęcenie sztandaru POAK, z którym uczestniczymy w różnych uroczystościach: parafialnych, diecezjalnych i krajowych, czynne uczestnictwo w życiu parafii przez cały rok liturgiczny, współpraca z KSM, Caritas i innymi stowarzyszeniami oraz grupami naszej wspólnoty parafialnej, modlitwa wstawiennicza podczas comiesięcznych spotkań formacyjnych. W chwili obecnej jest 10 aktywnych członków POAK, dlatego zachęcamy parafian, aby dołączyli do naszej formacji. Liczymy szczególnie na starszą młodzież z KSM-u.

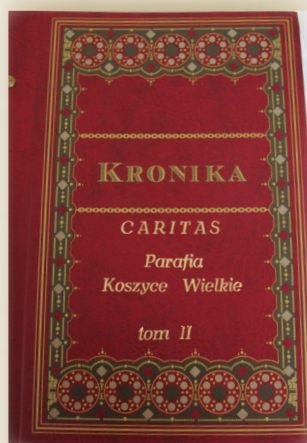
Apostolstwo Pomocy Duszom Czyśćcowym

Bractwo Przemienienia Pańskiego

Parafialny Oddział CARITAS

W 1985 roku powstał Zespół Charytatywny przy parafii Przemienienia Pańskiego w Koszycach Wielkich. Chętnych do niesienia pomocy potrzebującym było 3 osoby, a opiekunem zespołu został ks. Kazimierz Bonarek. Z upływem czasu Zespół Charytatywny zmienił swoją nazwę na Parafialny Oddział Caritas, w którym obecnie zaangażowanych jest 19 osób. Przewodniczącą jest Anna Kosowska, sekretarzem Alicja Stabrawa, zaś opiekunem ks. Paweł Płatek. Głównym celem Caritas jest prowadzenie działalności charytatywnej i humanitarnej w zakresie potrzeb materialnych i duchowych człowieka. POC naszej parafii brał udział w uroczystościach Dekanalnego Dnia Skupienia, w rekolekcjach, w świętach Caritas poświęconych czci Miłosierdzia Bożego. Włączał się również do prowadzenia modlitwy różańcowej, drogi krzyżowej, uczestniczył w nabożeństwie dla chorych z okazji Światowego Dnia Chorych. POC kontynuował udział w Wielkanocnym i Wigilijnym Dziele Pomocy Dzieciom przez rozprowadzanie baranków Wielkanocnych, paschalików i chlebków Miłosierdzia, a obecnie prowadzi zbiórkę nakrętek plastikowych na zdobycie środków dla potrzebujących.

Chór Parafialny

Duszpasterstwo dzieci i młodzieży

Obowiązek wychowania młodego pokolenia w wierze spoczywa na rodzicach. Swoje zobowiązanie wyrażają podczas sakramentu małżeństwa oraz przy chrzcie dzieci. Parafia poprzez liczne grupy i formy aktywności pomaga chrześcijańskim rodzinom w tym ważnym zadaniu. Duszpasterstwo dzieci i młodzieży skupia się w przygotowaniu do sakramentów: spowiedzi, Komunii świętej oraz bierzmowania. To są szczególne chwile w ich życiu. Ważną rolę w parafii pełni Liturgiczna Służba Ołtarza (ministranci, ceremoniarze i lektorzy). Przez zbiórki oraz służbę w czasie Mszy świętej i nabożeństw formują swoje serca. W historii parafii były różne formy duszpasterstwa dzieci i młodzieży: Dziewczęca Służba Maryjna, Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci, Grupa Apostolska, Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży, Ruch Światło-Życie. Dzięki pracy księży wikariuszy wielu młodych ludzi mogło doświadczyć modlitwy, wspólnoty oraz formacji w świetle Słowa Bożego oraz swoimi talentami posługiwać innym.

Apostolat „Margaretka”

Nazwa Apostolatu pochodzi od imienia Margaret O' Donnel urodzonej w Kanadzie. W sierpniu 1951 roku, jako 13-letnie dziecko zapadła na chorobę Heinego-Medina i została sparaliżowana. Dziewczyna przyjęła chorobę jako życiowe powołanie i ofiarowała swoje cierpienie za parafię i duszpasterzy. Po 27 latach życia zmarła w Wielki Piątek, w wieku 40 lat. Dnia 1 sierpnia 1981 roku pani profesor Louis Ward, która osobiście знаła Margaret, założyła ruch o nazwie „Margaretka”, którego inspiracją było życie i modlitwa Margaret.

W naszej parafii grupa powstała 3 stycznia 2010 roku, w Roku Kapłańskim zainicjowanym przez papieża Benedykta XVI. Jest to wspólnota obejmująca swoją modlitwą kapłanów i osoby konsekrowane. Powstała z inicjatywy Krystyny Wardzały, Anny Kosowskiej i śp. Stanisławy Garbarz. Prezesem Apostolatu jest Krystyna Wardzała, sekretarzem i skarbnikiem Małgorzata Kumorek.

Osoby zaangażowane w Apostolat tworzą grupy 7-osobowe i obejmują swoją modlitwą jednego kapłana lub siostrę zakonną, tworząc jakby płatki kwiatu wokół tej osoby. Członkowie wspólnoty modlą się Koronką Medjugorską oraz krótką modlitwą w jeden konkretny dzień tygodnia, (stąd grupę tworzy 7 osób), które modlą się w poszczególne dni tygodnia. Zobowiązanie modlitewne trwa do końca życia.

Grup modlitewnych, czyli margaretek, jest w naszej parafii 31, obejmują one swoją modlitwą 26 kapłanów, w tym księży biskupów: Wiktora Skworca, Andrzeja Jeża i Stanisława Salaterskiego oraz 2 siostry zakonne. Wszystkich członków wspólnoty jest: żyjących 136 i zmarłych 13.

Rycerstwo Niepokalanej

Rycerstwo Niepokalanej to ruch maryjno-apostolski, założony przez św. Maksymiliana Marię Kolbego, którego członkowie starają się wszelkimi godziwymi środkami o nawrócenie grzeszników i uświęcenie wszystkich chrześcijan. Świętem patronalnym jest Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP w dniu 8 grudnia.

W parafii p.w. Przemienienia Pańskiego w Koszycach Wielkich Rycerstwo Niepokalanej powstało z inicjatywy ks. Kazimierza Bonarka w 1999 r. Po prelekcjach animatora nt. Rycerstwa i Cudownego Medalika, do MI-1 zapisało się 780 osób, a wkrótce powstała 30 osobowa grupa MI-2 i został wybrany jej zarząd. Aktualnie MI-2 liczy 29 członków.

W dn. 19.06.2000 r. został poświęcony sztandar Rycerstwa, który jest prezentowany w czasie uroczystości Maryjnych i parafialnych, a 19.09.2005 r. został poświęcony obraz św. Maksymiliana.

W 2009 r., w 10 rocznicę powstania MI-2, zostały sprowadzone z Niepokalanowa relikwie św. Maksymiliana i uroczyście wprowadzone do Kościoła 19 września w święto Matki Bożej z La Salette. Nasza wspólnota włączyła się w organizację uroczystości poświęcenia pomnika Św. Maksymiliana Marii Kolbego na Osiedlu Bohaterów Narodowych 14.08.2010 r., prowadząc czuwanie modlitwne.

Wieloletni asystent kościelny naszej wspólnoty, ks. prałat Kazimierz Bonarek, został odznaczony medalem „Zasłużony dla Niepokalanej” w 2011 r. Stowarzyszenie Rycerstwo Niepokalanej przy naszej parafii prowadzi działalność o charakterze modlitwnym: prowadzenie różańca św. w I soboty miesiąca i w Dzień Saletyński, udział we Mszy św., prowadzenie niestającej nowenny do św. Maksymiliana, czuwania modlitwne, udział w Ogólnopolskim Dniu Modlitw w Niepokalanowie, pielgrzymką: do sanktuariów maryjnych i związanych ze św. Maksymilianem. Organizuje spotkania opłatkowe i organizacyjno-formacyjne, włącza się akcje modlitwne innych wspólnot rycerskich z naszej diecezji.

Asystenci kościelni: ks. prałat Kazimierz Bonarek w l. 1999-2016, ks. Bogusław Soleński w l. 2016-2017, ks. Paweł Płatek od 2017 do dziś.

Prezesi: Mariola Babicz w l. 1999-2001, Genowefa Baran w l. 2001-2004, Anna Gruszczyńska w l. 2004-2019, Barbara Grzesik od 2019 do dziś.

Stowarzyszenie Rodzin Katolickich

Oddział parafialny Stowarzyszenia Rodzin Katolickich Diecezji Tarnowskiej w Koszycach Wielkich powstał jako pierwszy w Diecezji Tarnowskiej. Zebranie założycielskie miało miejsce 1 czerwca 1993 roku. Początek dały mu katechezy dla dorosłych. Statutowe działania SRK to formacja duchowa parafian i pogłębienie życia religijnego, wzajemne poznanie i integracja rodzin w parafii oraz opieka nad biedniejszymi i niepełnosprawnymi.

Grupę organizował ksiądz proboszcz Kazimierz Bonarek przy współpracy księdza Ireneusza Neznala, który początkowo był jej asystentem kościelnym i miał wielki udział w powstaniu oddziału. Następnie funkcję tę objął i pełnił ją do sierpnia 2016 roku ksiądz proboszcz Kazimierz Bonarek. Obecnie funkcję tę pełni ksiądz proboszcz Paweł Płatek.

Pierwszym prezesem oddziału został Bogdan Wielkiewicz, który tę funkcję sprawuje do dnia dzisiejszego, skarbnikiem obecnie jest Irena Nosal, natomiast kronikę oddziału niezmiennie prowadzi Małgorzata Stańczykiewicz-Biel.

Członkowie SRK DT O/Koszyce Wielkie, których obecnie jest 18 osób, spotykają się w każdy drugi czwartek miesiąca po mszy św. wieczornej. Pod przewodnictwem asystenta duchowego realizują wskazania do pracy formacyjnej, odwołując się do najważniejszych dokumentów Kościoła o rodzinie i apostołstwie świeckich w życiu społecznym. Biorą udział w wykładach i prelekcjach, pielgrzymkach, rekolekcjach w Gródku nad Dunajcem, Diecezjalnym Kongresie Rodzin. Dużo pracy poświęcają dzieciom i młodzieży corocznie organizując spotkania choinkowe, wycieczki i oazy oraz festyny rodzinne. Dzięki przychylności księdza proboszcza rozprawdzają opłatki, a uzyskane datki przeznaczają na pomoc potrzebującym dzieciom i seniorom.

Od 19 września 1997 roku oddział ma swój sztandar, a poczet sztandarowy uświetnia nabożeństwa, odpusty parafialne i diecezjalne.

Od początku istnienia staramy się pozyskać nowych członków do Stowarzyszenia. Każdy jest mile widziany. Oprócz pracy formacyjnej można służyć pomocą innym.

Towarzystwo Przyjaciół Wyższego Seminarium Duchownego

Towarzystwo Przyjaciół Wyższego Seminarium Duchownego powstało w 1992 roku. Z inicjatywy arcybiskupa Józefa Życińskiego, w naszej parafii towarzystwo zostało założone przez ks. Kazimierza Bonarka. Grupa liczyła 20 osób. Celem Towarzystwa była modlitwa o powołania do kapłaństwa oraz wsparcie finansowe Seminarium. Co roku w okresie Bożego Narodzenia odbywały się diecezjalne spotkania opłatkowe. Spotkania poprzedzone były Mszą Świętą, jasełkami wystawianymi przez kleryków oraz wspólnymi życzeniami. Grupa prowadzi również kronikę. Członkowie grupy uczestniczyli także w modlitwie różańcowej w radiu RDN oraz rekolekcjach w Gródku nad Dunajcem. W każdy pierwszy czwartek miesiąca modlimy się za kapłanów i o nowe powołania.

Wspólnota Krwi Chrystusa

Założycielem i patronem Zgromadzenia Misjonarzy Krwi Chrystusa jest św. Kasper del Bufalo. Pierwsza Grupa Wspólnoty Krwi Chrystusa w naszej parafii powstała 20 lutego 1992 r. z inicjatywy ówczesnego proboszcza, księdza Kazimierza Bonarka, liczyła 6 osób, a grupie przewodniczyła pani Anna Mazur. Od 2011 r. Wspólnota liczy 10 osób, aktualnie animatorką grupy jest pani Halina Jaje.

Grupa nasza spotyka się z członkami Wspólnoty Krwi Chrystusa tarnowskich parafii, głównie Świętej Rodziny, Matki Boskiej Fatimskiej i Karoliny Kózkówny. Głównym celem naszej Wspólnoty są comiesięczne spotkania modlitewne (w I piątek miesiąca) w zakresie szerzenia kultu Krwi Chrystusa poprzez rozważanie wybranego słowa życia z Ewangelii, uczestnictwo w rekolekcjach i dniach skupienia oraz w odpustach ku czci Matki i Królowej Przenajdroższej Krwi Chrystusa w sanktuarium częstochowskim. Swoją wiedzę dotyczącą szerzenia kultu Krwi Chrystusa pogłębiaamy poprzez lekturę czasopisma Duchowości Krwi Chrystusa „*Życ Ewangelią*”. Pragniemy nadmienić również, że siły do działania w tej Wspólnocie dodawał nam ksiądz prałat Kazimierz Bonarek, który jest aktualnym jej członkiem.

Wspólnota Krwi Chrystusa w czasie spotkań obejmuje modlitwą duszpasterzy, całą parafię oraz tych członków Wspólnoty, którzy już odeszli do domu Pana, tj. 3 osoby.

OBCHODY 40-LECIA

Z homilii Ks. Prałata Karola Dziubaczki wygłoszonej w piątek, święto Przemienienia Pańskiego, 6 sierpnia 2021 r.:

Kiedy miała się rozpocząć budowa tego kościoła, w którym jesteśmy, pytałem biskupa Ablewicza, jakie są jego życzenia? Powiedział mi wtedy: znajdź kogoś, kto jeszcze nie projektował w diecezji, aby był to oryginalny kościół i dodał: „on będzie wizytówką Tarnowa.” Obwodnica Tarnowa była wtedy planowana. O autostradzie nikt jeszcze nie myślał. Biskup chciał, by ten kościół mówił wszystkim przejeżdżającym - **tu jest Polska - katolicki kraj.** Jestem przekonany, że ten kościół to zadanie spełnia, dając świadectwo wiary tych wszystkich, którzy go wybudowali i do dziś troszczą się o jego piękno.

(...) Bogu dzięki kościół stoi i wykazujecie troskę o jego utrzymanie i przyozdabianie. Ale kościół to nie tylko mury. Prawdziwy Kościół założony przez Pana Jezusa to wspólnota Ludu Bożego. Mury są potrzebne, aby wspólnota parafialna miała stosowne miejsce do zgromadzenia się i modlitwy. Kiedy pierwszy raz odwiedzałem wasze rodziny po kolędzie, często padało pytanie: „kiedy ksiądz rozpoczyna budowę kościoła?” Ja odpowiadałem pozornie niegrzecznie: „mnie osobiście kościół nie jest potrzebny, aby odprawić Mszę św. wystarczy mały pokój, stolik, świece, mszał i kielich. Kościół jest potrzebny wspólnocie, tzn. wam i waszym dzieciom, więc będziemy budować razem.” Muszę powiedzieć, że nauka nie poszła w las. Kiedy kończyliśmy zalewanie fundamentów pod wieżę, dziękowałem kończącym ciężką pracę mężczyznom, wtedy jeden z nich powiedział mi: „niech ksiądz nie dziękuje, przecież my to robimy nie dla księdza tylko dla nas i naszych dzieci.” Przyznam, że bardzo mnie to ucieszyło – świadczyło o dojrzałości i odpowiedzialności parafian.

(...) Dziś, po latach, jako wasz pierwszy, stary i kaleki proboszcz, mam do was jedną prośbę: **tak jak chętnie i ofiarnie budowaliście ten kościół, z jeszcze większą odpowiedzialnością i poświęceniem zadbajcie, aby była w nim żywa i młoda wspólnota wierzących.**

Z homilii Ks. Prałata Kazimierza Bonarka wygłoszonej w sobotę, 7 sierpnia 2021 r.:

Jubileusz 40-lecia erygowania parafii na Koszyckim Wzgórzu niech będzie dla nas wielką mobilizacją do rozwoju kultu Pana Jezusa Przemienionego przez te dotychczasowe i nowe formy czci Chrystusa.. Niech będzie okazją do ożywienia w nas wszystkich gorliwości, a szczególnie u członków Żywego różańca, Rycerstwa Niepokalanej i DSM. Niech różaniec będzie stale w naszych dłoniach, a Komunia wynagradzająca za grzechy będzie naszym źródłem wytrwania ku odnowie nas samych, naszych wspólnot rodzinnych i ku narodowej odnowie społecznej.

Faber, pisarz, anglikanin po swoim nawróceniu na katolicyzm napisał: „Wiele dzieł nie udaje się na ziemi dlatego, że za mało w nich Maryi, że ludzie tych dzieł nie powierzają Matce Najświętszej”. Sam zresztą nawrócił się podczas obchodów maryjnych w Genui. My również chcemy sobie uświadomić, jak wiele otrzymaliśmy od Pana Boga za przyczyną Matki Bożej. Niech nasze świadectwo wpłynie na całą wspólnotę Kościoła i naszej parafii. To świadectwo jest potrzebne, bo odpowiadamy nie tylko za „dziś” naszej wiary i Kościoła na polskiej ziemi, ale i za przyszłość. Rodzice szczególnie powinni zadbać, aby dzieci nie tylko wzrastały w latach i szkolnej wiedzy, ale by umacniały się w wierze katolickiej, by nie przegrały wieczności szczęśliwej i nie były postrachem dla otoczenia.

Niech słowa Williama Fabera o potrzebie zawierzenia Matce Bożej każdego nas i naszych życiowych zadań będą dla wszystkich parafian zachętą do uwielbiania tajemnicy Przemienienia Pańskiego i czci dla Saletyńskiej Pani przez kolejne jubileusze parafii.

Z homilii Biskupa Tarnowskiego Andrzeja Jeża wygłoszonej podczas sumy odpustowej w niedzielę, 8 sierpnia 2021 r.:

W czasach Jezusa ludzie nie chodzili w góry tak, jak dzisiaj, ze względów turystycznych, rekreacyjnych. Jeżeli ktoś wybierał się w góry, to po to, aby się oczyścić, po to, aby wejść w głęboką relację z Bogiem, po to, aby doznać przemiany, objawienia, jakiegoś doświadczenia, które zmieni całkowicie jego życie.

* * *

To, co dobre, warto zapamiętać. Biblijna historia o przemienieniu na górze Tabor uczy nas, by dobre doświadczenia zbierać i przenosić w doliny naszej codzienności, przeżywać ich siłą wszelkie kryzysy przychodzące nieuchronnie.

* * *

Gorąco życzę wam, aby oblicze Chrystusa Przemienionego, w które wpatrujecie się ilekroć przychodzicie do naszego parafialnego kościoła, rzeczywiście prowadziło was ku ustawicznej przemianie duchowej, ku nawróceniu, uświęceniu i ku napełnieniu tym światłem, którym jest sam Bóg. Niech wszystkich nas umacnia Chleb eucharystyczny – ten największy cud Przemienienia, jaki dokonuje się na ziemi. Przyjmujmy Go godnie i jak najczęściej. Odnawiajmy w sobie duchową wrażliwość, żebyśmy za każdym razem, podczas sprawowania Eucharystii, potrafili dostrzegać ten Cud nad cudami, głęboko przeżywać go, adorować i karmić Nim swoją wiarę.

Niech Maryja, Niewiasta Eucharystii, uczy nas tej wielkiej miłości do Chrystusa obecnego w Najświętszym Sakramencie, obecnego w naszej wspólnotce w Kościele, obecnego w nas.

NASZ KOŚCIÓŁ PARAFIALNY DZIŚ

Panie Jezu Przemieniony! Uwielbiamy Cię w pokorze, klęcząc przed Tobą w Najświętszym Sakramencie wiecznej obecności wśród Twego ludu, pod Twym świętym obrazem słynącym łaskami. Uwielbiamy Cię na tym miejscu, gdzie od tyłu lat doznajemy Twojej opieki, miłosierdzia, pomocy.

Dziękujemy Ci dziś za 40 lat istnienia naszej parafii, części Kościoła tarnowskiego, wspólnoty wzywanej przez Ciebie na górę wysoką – na wspinaczkę ku świętości, ku oczyszczeniu i objawieniu się w nas chwały dzieci Bożych.

Dziękujemy Ci, Jezu Przemieniony!

- za wybranie tego miejsca dla naszego uświęcenia...
- za posyłanie tutaj Twoich kapłanów i ich posługę...
- za pobudzanie serc do oddawania właśnie tutaj chwały Tobie...
- za każdą naszą wspólną modlitwę tutaj wznoszoną...
- za 1519 dzieci ochrzczonych na koszyckim wzgórzu...
- za każde zesłanie Ducha Świętego w udzielanym tutaj bierzmowaniu...
- za tysiące Mszy świętych tu sprawowanych...
- za każdą Komunię świętą, której tu udzielałeś...
- za każdy sakrament pokuty i pojednania, przez który tutaj oczyszczałeś dusze...
- za każdy sakrament namaszczenia chorych przez posługę naszych kapłanów...
- za siłę i uzdrowienie dla cierpiących na duchu i na ciele...
- za 581 sakramentalnych małżeństw tu błogosławionych...
- za powołania kapłańskie i zakonne spośród nas wybrane..
- za 940 osób, które stąd wyruszyły na spotkanie z Tobą w wieczności...
- za minuty i godziny naszych osobistych modlitw i adoracji w tym świętym miejscu...
- za charyzmat i gorliwość wszystkich wspólnot, ruchów i stowarzyszeń...
- za prowadzenie nas przez Matkę Bożą z La Salette...
- za obecność relikwii Twoich świętych...
- za każdy trud pracy i ofiarność ludzką...
- za wszelkie łaski tego czterdziestolecia, zwłaszcza przez nas niezauważone...

***Fragment adoracji przygotowanej przez Księdza Proboszcza
na uroczystość 40-lecia parafii***

**Świadomi bogactwa naszych źródeł,
pragniemy odnaleźć się w aktualnej rzeczywistości świata i Kościoła,
rozeznając współczesne problemy i wyzwania,
jakie stają przed wspólnotą wierzących.**

*Z Listu pasterskiego Biskupa Tarnowskiego
zapowiadającego V Synod Diecezji Tarnowskiej*